אני זוכר את החיוך שלו, שהפרצוף תמיד מסביר לך
[illegible] מפני בעשה והשתיה לקלוט עצמותי.
כשבא משהו דיון לחקור אותנו הבלגתי לו ~~[illegible]~~ [illegible]
את השמחה שאפשרו נבנה אמר שלום ותפרו שמחתי.
אני זוכר את רות רוזנבלט קורעת מגבת
~~[illegible]~~ למוסקיטו ונפגעה מאוד.
ואת שמוליק רוקד, כי לא היתה לו ברירה.
אני זוכר כשהפלגתם עם הסירות בוואגונים לסלה,
בסירות בריאות וכו'. כמה קשה היה.
אתה הבנת כי אתם היינו הצעיר הנשאר השני:
עבדנו כעובדים רגילים. לא בגלל הכושר, אלא
שקשה היתה לנו הפרידה מהקבוצה.
ומה יאמרו! נדמה ילד וגם לא [illegible] לנו
והרחפנו הצער מה לאחר הרצח [illegible]
כי המצב של חיי פרימוס [illegible] לפעמים להרים ידיים.
והגיע חבר, ואני נשארתי עד שקיבלו עזרה
ולא יכולתי להתחבק מאוד. כשהתחתנו סמכו לנו
בני משפחה — אתה יודע. אין לאמר יותר.
וזה הכל - אין חבר לזה. תודה רק [illegible] לכם.

ב-ש.